

fornemmelse af, hvornår Venstre egentlig synes at nok er nok – altså hvor mange fejl der kan tillades, og hvor meget kaos der kan tillades, før man siger: Nu kan det ikke længere være rigtigt, nu siger vi stop.

Jeg prøver at stille spørgsmålet en gang til: Hvis der kommer en kritik for 2006, som er lige så skarp som den sidste, vi har set for 2005, vil det så være nok til, at man siger, at nu duer det ikke længere, og nu må transport- og energiministeren gå af?

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu er det ikke Venstres folketingsgruppe, der sammensætter regeringen, så derfor kan jeg ikke svare direkte på hr. Rune Lunds spørgsmål.

Men én ting kan jeg i hvert fald sige, og det er, at der jo er forskel på, om man sidder med ved bordet eller man ikke sidder med ved bordet.

Hr. Rune Lund sidder ikke med ved bordet i Transport- og Energiministeriet, når vi diskuterer Banedanmark og diskuterer, hvorledes Banedanmark skal udvikle sig, hvorledes vi skal anvende de ekstra ressourcer, som vi har tænkt os at finde på finansloven for 2007 til at forbedre skinnenettet, eller hvordan vi faktisk kan forbedre Banedanmarks interne arbejdsgange og kortlægning af hele skinnenettet, så vi har noget at træffe beslutninger ud fra. Venstre sidder tilfældigvis med blandt forligspartierne, og derfor er det hos transportministeren og sammen med de andre forligspartier, vi tager de diskussioner, hvis det i øvrigt er sådan, at man bringer dem op.

Jeg er en af dem, der var meget kritisk over for noget af det analysearbejde, som Banedanmark lagde på bordet sidste efterår, hvor man bad om flere penge, hvilket var en af grundene til, at der ikke blev givet en 10-årig bevilling, men kun en ekstrabevilling for 2006, fordi analysearbejdet ikke var godt nok. Det, der ligger på bordet nu i de mange møder, vi holder, hvor hr. Rune Lund ikke sidder med ved bordet, er rent faktisk et materiale af en helt anden kvalitet, og jeg har fuld tiltro til, at der faktisk er strammet så meget op på både tilsynet og den måde, man arbejder på i Banedanmark, at det går den rigtige vej.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er ganske fornuftigt, at Folketinget her i dag har lejlighed til at drøfte forholdene omkring Banedanmark og forholdene omkring Transportministeriet i det hele taget. Og det er det jo, fordi det er enden på en proces, der har varet nu i et års tid fra sidste forår, hvor Folketingets Finansudvalg på baggrund af syv konkrete sager, som vi fandt utilfredsstillende, bad statsrevisorerne om at foranledige, at rigsrevisor kom med en beretning om de her syv sager.

Det viser måske lidt om styrken i det danske system, at det rent faktisk kan lade sig gøre på et halvt års tid at få en beretning fra statsrevisorerne på baggrund af rigsrevisors beretning, som jo så håndterer de syv sager, som var i vælten.

Vi skal måske lige erindre, at de syv sager jo drejede sig om, at man på forskellig vis ikke i fornødent omfang havde respekt for de bevillingsretlige regler, der gælder – altså, hvornår må man stikke hånden ned i statens pengekasse, og hvornår må man ikke? Hvornår skal man have sikkerhed for, at der i Folketinget er opbakning bag det, man gør, og hvornår skal man søge om at få de penge frigivet? Det er nogle helt, helt enkle spilleregler, som vi i Finansudvalget kunne konstatere ikke blev efterlevet af Banedanmark, hvorfor vi så anledning til at gå uden for huset og bede om at få foretaget en vurdering af de her forhold.

I september fik vi så beretningen om de her syv sager, og vi havde jo så anledning til at behandle beretningen i Finansudvalget og efterfølgende se den korrespondance, der udviklede sig mellem ministeriet og rigsrevisor. Det er det helt rigtige tidspunkt, vi nu konkluderer noget om de her sager, for nu er der gået den tid, hvor rigsrevisor selv har arbejdet med tingene, og nu kan Folketinget tage over og spørge: Hvad giver det her så anledning til?

Der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at vi i Dansk Folkeparti føler, at det her giver anledning til hård kritik. Det er åbenbart, at man ikke i Banedanmark har forstået, hvordan vilkårene er. Og det er åbenbart, med den beretning vi nu har, at man ikke fra ministeriets side har ført tilstrækkeligt tilsyn med forholdene i Banedanmark.

Noget af det, der er det mest slående i forhold til det sidste her, er jo i beretningen på side 46 om samrådet i Folketingets Finansudvalg, hvor der står, og jeg citerer fra beretningen:

Ministeren oplyste i talepapiret til samrådet, at departementet foretog en opfølgning ved sel-